

det er der ikke Tale om — Regjeringen enten at ihe til Rigsdagen eller til en Fællesforsamling; da maa jeg henholde mig til, hvad min ærede Ven, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), derom har yttret. Jeg kan paa ingen Maade erkende, at Hs. Majestæt skulde være uberettiget til at gaae den Vej, nemlig at gaae til det lovlige bestaaende constitutionelle Organ for Kongeriget Danmark, for ved det at faae Fællesforsamlingen vedtagen, medens han med Hensyn til Hertugdømmerne handlede saaledes, som Omstændighederne bød det, enten efter sin absolute Myndighed eller ved at sammenkalde en Forsamling for hver af dem. Naar den ærede Justitsminister har yttret, at Forslaget bånd Fremtiden med Hensyn til Fællesforsamlingen, da maa jeg netop erindre om, at Forslaget har givet saa mange Alternativer, at man vel kunde befrygte den Indvending, at der var givet for mange; men jeg troer virkelig ikke, at den Indvending er grundet, at der er givet for saa, da det overlades Regjeringen at lade denne Fællesforsamling vedtage af Rigsdagen for Kongerigets Vedkommende, eller af en for hele Monarchiet sammendaldt Fællesforsamling, og, naar man beslutter det Sidste, da at lade Fællesforsamlingen enten fremgaae af Valg af det nærværende Valgprincip eller af en Valglov, der til den Tid maaatte blive vedtagen. Regjeringen vil altsaa til den Tid have saa frie Hænder, som den vel

kan forlange; og man tager sig saaledes paa ingen Maade for Diebliffet for stor Indflydelse paa denne Sag. Naar den ærede Ordfører atter idag kom tilbage til det ministerielle Spørgsmaal, da troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) selvbestigjende har besvaret ham; men jeg skal dog minde om, at Danmarks Lov maa staae over alle Ministre, og at der ikke kan være Tale om Ministerspørgsmaal, naar der er Spørgsmaal om at hævde Loven; thi den skulle vi hævde under hvilket som helst Ministerium. Hæve vi en constitutionel Ret, saa holde vi paa den, og, siger Ministeriet, at det ikke vil hævde den constitutionelle Ret, da ere vi sikke paa, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds sagde, at Hs. Majestæt ikke vil mangle Mænd, som ville staae ham bi i at hævde Danmarks Lov. Jeg skal hertil kun tilføje, at, saavidt jeg erindrer, er der siden Marts 1848 afgaaet 25—27 Ministre, og det skulde dog være forunderligt, om det ikke iblandt disse mange udmærkede Mænd skulde være muligt for Hs. Majestæt at finde dem, der kunde være stikke til at beslaade Ministerposten og villige til at overholde Danmarks Forsamling. Jeg troer altsaa ikke, at det vil være muligt, at den Vanskelighed kunde opstaae, at Hs. Maj. skulde blive blottet for Raadgivere, naar han med sin Rigsdag vilde gaae den forsamningsmæssige Vej.